

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบ PWIM และ
การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
The Development of Reading and Writing Skill for Prathomsuksa
2 Students through PWIM and Integration

^{1*}พร้อมพร สระคำ Promporn Sakham

^{2**}ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง Poranat Kitroongrueng

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร

^{1,2}Faculty of Education, Silpakorn University

*First author, e-mail: Promporn07@gmail.com

**Corresponding author, e-mail: kitroongrueng.p@gmail.com

Received June 16, 2026; Revised July 2, 2026; Accepted: September 13, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ 2) ศึกษาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนบ้านดอน(ศรีเสริมกสิกร) อำเภอเมือง จังหวัดน่าน จำนวน 37 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ 2) แบบประเมินทักษะการอ่าน 3) แบบประเมินทักษะการเขียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการอ่านของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสะสมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน (M = 15.62, SD = 3.73) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการเขียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสะสมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน (M =

25.20, SD = 26.43) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 2.79$, $SD = 0.35$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM; การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ; ทักษะการเขียน; ทักษะการอ่าน

Abstract

This study aimed to: (1) examine the reading skills of Grade 2 students following instruction using the Picture Word Inductive Model (PWIM) integrated with an integrated learning approach; (2) examine the students' writing skills following the same instructional approach; and (3) investigate the students' satisfaction with the learning management. This study employed an experimental research design. The sample consisted of 37 Grade 2 students from Class 2/4 at Bandon Srisermkasikorn School, Mueang Nan District, Nan Province, Thailand. The participants were selected using cluster random sampling, with the classroom serving as the sampling unit. The research instruments included: (1) learning units developed based on the Picture Word Inductive Model (PWIM) integrated with an integrated learning approach, (2) a reading skills assessment, (3) a writing skills assessment, and (4) a student satisfaction questionnaire with a reliability coefficient of 0.93. Data were analyzed using the mean (M), standard deviation (SD), and a one-sample t -test. The results indicated that: (1) the students' reading skills exceeded the predetermined criterion of 70%, with a post-instruction mean score of 15.62 ($SD = 3.73$), which was statistically significant at the .05 level; (2) the students' writing skills also exceeded the 70% criterion, with a post-instruction mean score of 25.20 ($SD = 26.43$), which was statistically significant at the .05 level; and (3) the students' overall satisfaction with the instructional approach was at a high level ($M = 2.79$, $SD = 0.35$).

Keywords: Picture Word Inductive Model (PWIM); Integrated Learning Approach; Reading Skills; Writing Skills

บทนำ

ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่บริบทของปัญหาการอ่านและการเขียนในประเทศไทยถูกยกระดับจากแค่เรื่องการ

อ่านไม่ออกสะกดไม่เป็นไปสู่วาทะแห่งอนาคต (21st Century Skills) โดยมีการวิเคราะห์ปัญหาที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีและสังคมที่เปลี่ยนไป นักเรียนไทยมีแนวโน้มอ่านข้อมูลแบบฉาบฉวยมากขึ้น ทำให้ขาดทักษะการอ่านเชิงลึก UNESCO Institute for Statistics & World Bank (2019) ได้ระบุถึงปัญหาในศตวรรษที่ 21 ของประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงไทยภาวะที่เด็กอายุ 10 ขวบ ไม่สามารถอ่านและจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องง่ายๆ ได้ การเขียนสื่อสารมักถูกแทนที่ด้วยสติกเกอร์ อีโมจิ หรือประโยคสั้นๆ ทำให้ความสามารถในการเขียนบรรยาย (Descriptive Writing) หรือการเขียนโต้แย้งอย่างมีเหตุผล (Argumentative Writing) ถดถอยลงอย่างเห็นได้ชัด และการมีระบบตรวจคำผิดอัตโนมัติ (Auto-correct) และการใช้ AI ช่วยเขียน ทำให้ทักษะพื้นฐานในการสะกดคำและหลักภาษาไทยที่ถูกต้องถูกลดความสำคัญลงในสายตาของคนรุ่นใหม่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM (Picture word inductive model) เป็นรูปแบบการสอนที่ถูกพัฒนาขึ้น ในปี ค.ศ. 1998 โดย สง่า วงศ์ไชย (2562) เพื่อใช้แก้ไขปัญหาคำอ่าน การเขียนภาษาของผู้เรียนเริ่มตั้งแต่ระดับพื้นฐาน โดยใช้รูปภาพเป็นสื่อกลาง เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจความหมายและรูปคำศัพท์ ก่อนนำไปสู่การสร้างข้อความ ประโยค และย่อหน้า นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจโครงสร้างทางภาษาซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาในระดับสูงขึ้น ส่งผลให้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจและเกิดความคงทนในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึง PWIM มิใช่เป็นเพียงรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อแก้ปัญหาคำอ่าน การเขียน และเรียนรู้คำศัพท์เท่านั้น ทั้งยังช่วยกระตุ้นทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก เช่น การให้ผู้เรียนฝึกอ่านสะกดคำ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนด้วยตนเอง และผู้สอนจะให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุง พฤติกรรมดังกล่าวช่วยให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนคนใดไม่สามารถอ่านได้ อ่านไม่ออก หรืออ่านไม่คล่อง และผู้เรียนคนใดเขียนไม่ถูก เขียนไม่เป็น หรือเขียนไม่คล่องได้ด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับกนกพร จันทะกุล (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเรื่อง มาตราสะกดแม่ กก กต กบ และมาตราตัวสะกดแม่กน ร้อยละ 71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียน เรื่อง มาตราสะกดแม่กก กต กบ และมาตราตัวสะกดแม่กน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70

จากการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอน(ศรีเสริมกสิกร) 1 พฤษภาคม 2568 พบว่า ในด้านการอ่าน 1) การสะกดคำและการผันวรรณยุกต์เด็กมักสับสนเรื่องเสียงพยัญชนะที่คล้ายกัน (เช่น ด-ต, บ-ป) หรือการผันวรรณยุกต์ในอักษร 3 หมู่ (อักษรสูง กลาง ต่ำ) ทำให้เลือกใช้เสียงไม่ถูกต้อง 2) การอ่านจับใจความ เด็กบางคนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องทุกคำ แต่ไม่สามารถสรุปได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ หรือไม่สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของ

เนื้อหาได้ 3) การอ่านข้ามหรือเพิ่มคำ มักพบในเด็กที่ต้องการอ่านให้เร็วเกินไป หรือเด็กที่มีสมาธิสั้น ทำให้ความหมายของประโยคผิดเพี้ยนไปและ 4) การอ่านคำควบกล้ำและอักษรนำ ปัญหาการไม่ออกเสียง ร ล ว หรืออ่านคำที่มีอักษรนำไม่ถูกต้อง (เช่น ตลาด อ่านเป็น ต-ลาด) และในด้านการเขียน 1) การเขียนสะกดคำผิด มักเขียนตามคำบอกโดยใช้การสะกดตามเสียงที่ได้ยิน โดยไม่คำนึงถึงหลักภาษา หรือตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา (เช่น ความสุข เขียนเป็น ความสูก) 2) การวางตำแหน่งสระและวรรณยุกต์ เด็กประถมต้นมักมีปัญหาเรื่องการวางสระที่อยู่บน-ล่าง หรือหน้า - หลังพยัญชนะ รวมถึงการวางวรรณยุกต์ไม่ตรงตำแหน่งพยัญชนะต้น 3) การเรียบเรียงประโยค มีปัญหาการสื่อสารความคิดออกมาเป็นตัวอักษร มักใช้คำซ้ำซ้อน เรียงลำดับคำผิด หรือเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ และ 4) ลายมือและทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก เด็กบางส่วนยังมีความสวดยงามความสะอาด และความสม่ำเสมอของตัวอักษร ซึ่งส่งผลต่อความตั้งใจในการทำงานและการตรวจงานของครู ดังนั้น ผู้สอนจึงอยากใช้รูปภาพขนาดใหญ่ที่มีรายละเอียดครบถ้วนมาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ และการสอนที่ไม่แยกวิชาภาษาไทยออกจากวิชาอื่นๆ แต่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เรื่องที่พวกเขาสนใจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดทักษะด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สนใจในการนำการจัดเรียนรู้แบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับหลักสูตรรักษาน่าน เพื่อแก้ปัญหาการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและทักษะด้านภาษาไทยการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อีกทั้งตอบนโยบายพระราชดำริของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้น นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและลดความซับซ้อนของเนื้อหา และเมื่อนำขั้นตอนและรูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM มาจัดการเรียนรู้แล้ว จะส่งเสริมให้นักเรียนช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน รวมไปถึงสร้างความรู้ความเข้าใจการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทักษะด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. เพื่อศึกษาทักษะด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบแผนการวิจัยแบบ Shot case study โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้จากกลุ่มสาระภาษาไทย บัญชีคำศัพท์พื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** คือ 2.1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 160 คน 2.2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร) จำนวน 37 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.1) หน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร) เป็นหน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนเสริมหลักสูตร จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ รวม 18 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบหลังเรียน ดังนี้

หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โรงเรียนน้อยอยู่	เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เชิดชูประเพณี	เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการจัดการเรียนรู้ที่ 3 วิถีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม	เวลาเรียน 6 ชั่วโมง

3.2) แบบประเมินทักษะการอ่าน จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 1 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียง จำนวน 20 ข้อ

3.3) แบบประเมินทักษะการเขียน จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 2 การเขียนเรื่องจากภาพตามจินตนาการ จำนวน 1 ข้อ

3.4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วยความคิดเห็น 3 ประเด็น ได้แก่ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ คะแนนเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1) ขั้นตอนการทดลอง เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) สร้างเครื่องมือวิจัย ได้แก่ หน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ แบบประเมินทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบประเมินทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ 2) ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จาก โรงเรียนบ้านดอน(ศรีเสริมกสิกร) เพื่อดำเนินการการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

5.2) ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการตามหน่วยการเรียนรู้ที่สร้างไว้ และดำเนินการทดลองโดยใช้เครื่องมือวิจัยที่เตรียมไว้ ซึ่งรายละเอียดดังนี้ หน่วยการเรียนรู้จำนวน 3 หน่วย รวม 18 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบหลังเรียน โดยเริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วย ดังนี้ 1) โรงเรียนนำอยู่ จำนวน 6 ชั่วโมง 2) เชิดชูประเพณี จำนวน 6 ชั่วโมงและ 3) วิถีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับหลักสูตรรักษำปำนานโดยใช้รูปแบบ PWIM โดยมีขั้นตอนดังนี้ (1) เลือกรูปภาพเตรียมเข้าสู่บทเรียน ด้วยการเลือกภาพที่ประกอบด้วยวัตถุ สิ่งของ คน เหตุการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้ตัวของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้เป็นแผนภูมิภาพ (2) สังเกตและระบุคำศัพท์ของสิ่งที่พบในแผนภูมิภาพ โดยนำบัตรคำศัพท์ติดให้ตรงกับสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือพฤติกรรมต่างๆ ที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ (3) ผู้สอนเชื่อมโยงภาพกับคำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุไว้กับแผนภูมิภาพ จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ดังกล่าว โดยผู้สอนจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในครั้งต่อไป (4) ผู้เรียนจัดกลุ่มหรือจำแนกประเภทคำศัพท์ที่ได้ระบุไว้จากแผนภูมิภาพลงอ่านทบทวนคำศัพท์ (5) เพิ่มคำในแผนภูมิภาพ (6) นำคำศัพท์ที่ระบุไว้มาสร้างเป็นประโยคหรือบทความตามจินตนาการ

2) ดำเนินการทดสอบหลังเรียน ผู้เรียนทำแบบประเมินทักษะการอ่านและแบบประเมินทักษะการเขียน โดยแบ่งเป็นแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียง 20 ข้อ รวม 20 คะแนน และแบบประเมินทักษะการเขียน แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ 20

คะแนน และตอนที่ 2 การเขียนเรื่องจากภาพตามจินตนาการ จำนวน 1 ข้อ 16 คะแนน รวม 36 คะแนน

5.3) ขั้นหลังการทดลอง จากการทำการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ครบตามระยะเวลาที่กำหนด จึงนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบประเมินทักษะการอ่านและแบบประเมินทักษะการเขียน มาเปรียบเทียบความแตกต่างเพื่อดูพัฒนาการทักษะทางการอ่านและทักษะทางการเขียน และให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1) วิเคราะห์ทักษะการอ่านของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำคะแนนหลังหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (One sample t-test) 2) วิเคราะห์ทักษะการเขียนของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำคะแนนหลังหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (One sample t-test) และ 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ แปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาทักษะด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน (M) เท่ากับ 15.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.73 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาทักษะด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70

คะแนนของนักเรียน						
จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ (70%)	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	p*
37	20	14	15.62	3.73	70%	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาทักษะด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน (M) เท่ากับ 26.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 6.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาทักษะด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70

คะแนนของนักเรียน						
จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ (70%)	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ (100%)	p*
37	36	25.20	26.43	6.20	71.5%	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (M = 2.79, SD = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านความรู้ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M = 2.89, SD = 0.32) รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M = 2.82, SD = 0.38) และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (M = 2.70, SD = 0.42) ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในทุกข้อคำถาม ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

รายการ	(M)	(SD)	ระดับ	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. รูปภาพทำให้นักเรียนจดจำคำได้ง่าย	2.91	0.29	มาก	1
2. รูปภาพทำให้นักเรียนอ่านคำได้รวดเร็ว	2.73	0.46	มาก	2
3. รูปภาพทำให้นักเรียนเขียนคำได้รวดเร็ว	2.91	0.29	มาก	1
4. รูปภาพเหมาะสมกับเนื้อหาในการเรียน	2.73	0.46	มาก	2
รวม	2.82	0.38	มาก	(2)
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
5. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	2.91	0.29	มาก	1
6. นักเรียนมีความสุขในการเรียน	2.45	0.51	มาก	3
7. นักเรียนมีส่วนร่วมร่วมกับกิจกรรมในชั้นเรียน	2.73	0.46	มาก	2
รวม	2.70	0.42	มาก	(3)
ด้านความรู้ที่ได้รับ				
8. นักเรียนมีทักษะการอ่านเพิ่มมากขึ้น	2.91	0.29	มาก	1
9. นักเรียนมีทักษะการเขียนเพิ่มมากขึ้น	2.86	0.35	มาก	2
รวม	2.89	0.32	มาก	(1)
ภาพรวมของทุกด้าน	2.79	0.35	มาก	-

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบ PWIM ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการประเมินทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลังการจัดการเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินทักษะการอ่านของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบ PWIM และการจัดการ

เรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่าน แล้วยังทำให้ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ได้มากขึ้นและช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ Calhoun ที่มุ่งเน้นทักษะการอ่าน เพื่อเป็นเครื่องมือในการสืบเสาะความรู้จากสถานการณ์ เหตุการณ์ ที่ปรากฏในรูปภาพ เมื่อได้ยินหลายๆ ครั้งจะช่วยให้จดจำการออกเสียงและการสะกดคำศัพท์ในแต่ละคำที่ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Calhoun, 1999) และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวิภาสินี คำแก้ว ที่การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยพัฒนาในการอ่านได้ ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว และช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความคิดรวบยอดในการอ่านได้ (วิภาสินี คำแก้ว, 2565) ผลการวิจัยสอดคล้องกับสุพัตรา ศรีธรรมมา ได้ทำการวิจัยโดยพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (สุพัตรา ศรีธรรมมา, 2562) จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน เนื่องจากการใช้ภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงภาพกับคำศัพท์ ความหมาย และการออกเสียงได้อย่างเป็นลำดับ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์ในบริบทที่หลากหลาย เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนทักษะการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หลังการจัดการเรียนรู้เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินทักษะการเขียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การเขียนสะกดคำและการเขียนเรื่องจากภาพตามจินตนาการ เป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญ ซึ่งเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ ผ่านลายลักษณ์อักษร โดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายที่มีประสิทธิภาพ และการใช้ถ้อยคำที่สละสลวยจะช่วยให้เกิดภาพ จึงจะทำให้ข้อเขียนน่าอ่าน น่าสนใจชวนติดตาม เพราะการเขียนทุกคนมีโอกาสใช้ในชีวิตประจำวัน เพียงแต่ต้องหมั่นฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิมลพร พงษ์ประเสริฐ กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำทำให้ผู้เรียนสามารถออกเสียง เข้าใจความหมาย สื่อความหมาย และติดต่อสื่อสารได้ถูกต้อง (พิมลพร

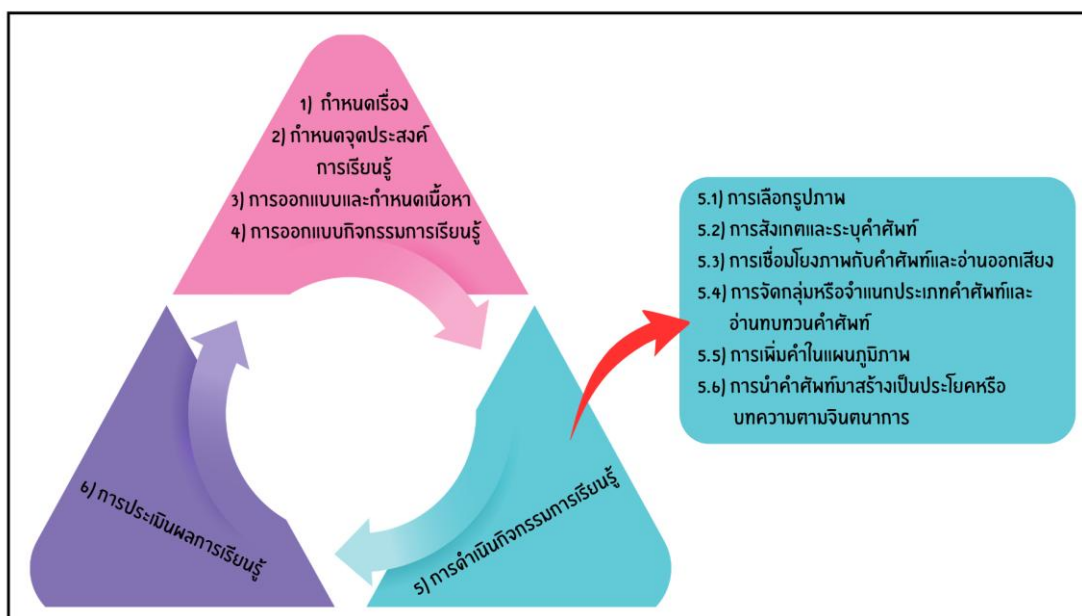
พงษ์ประเสริฐ, 2563) ผลการวิจัยสอดคล้องกับกนกพร จันทะกล ได้ทำการวิจัยโดยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียน เรื่อง มาตราสกะด แม่ กก กต กบ และมาตราตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 (กนกพร จันทะกล, 2564) จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเป็นลำดับและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียง และการสะกดคำที่ถูกต้อง ก่อนนำคำศัพท์ไปใช้ในการเขียนเพื่อสื่อสารความคิดและจินตนาการของตนเอง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์จากภาพ เชื่อมโยงคำศัพท์กับความหมาย และนำคำศัพท์ไปใช้ในการเขียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำและเขียนเรื่องได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้ดีขึ้น โดยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้ผลการประเมินทักษะการเขียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนเห็นด้วยมาก เรียงลำดับ คือ อันดับที่ 1 ด้านความรู้ที่ได้รับ รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสุดท้ายด้านบรรยากาศการเรียนรู้ เรียงตามลำดับ ด้านความรู้ที่ได้รับในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สอนเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ได้แก่ การอ่านสะกดคำ และการเขียนสะกดคำ ซึ่งการฝึกการอ่านสะกดคำ และการเขียนสะกดคำหลายครั้งจึงทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านและการเขียนมากขึ้นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ในการใช้รูปภาพในการฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำซึ่งจะต้องเลือกรูปภาพให้มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกิดความรู้สึกที่ดีและมีความสุขในการสังเกตรูปภาพ และส่วนประกอบของรูปภาพเป็นสิ่งของที่นักเรียน พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันจึงทำให้นักเรียนอาศัยประสบการณ์เดิมในการเรียนรู้ โดยรูปภาพทำให้นักเรียนจดจำคำได้ง่าย อ่านคำได้รวดเร็ว เขียนคำได้รวดเร็ว ดังที่อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร กล่าวถึง ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปานกลางและกลุ่มเก่งมีความมั่นใจในการตอบมากขึ้นและ นักเรียนสามารถนำ

ประสบการณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาประยุกต์ใช้ในการตอบโต้ (อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร, 2557)

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถนำเสนอองค์ความรู้ใหม่เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อแก้ปัญหาการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและทักษะด้านภาษาไทยการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้นนักเรียนได้ปฏิบัติจริงและลดความซับซ้อนของเนื้อหา ผู้วิจัยขอนำเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

จากภาพอธิบายได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ 1) การกำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 3) การออกแบบและกำหนดเนื้อหาสาระ 4) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ 5) การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีประเด็นย่อย ได้แก่ 5.1) การเลือกรูปภาพเตรียมเข้าสู่บทเรียน 5.2) การสังเกตและระบุคำศัพท์ 5.3) การเชื่อมโยงภาพกับคำศัพท์และอ่านออกเสียง 5.4) การจัดกลุ่มหรือจำแนกประเภทคำศัพท์และอ่านทบทวนคำศัพท์ 5.5) การเพิ่มคำในแผนภูมิภาพ 5.6) การนำคำศัพท์มาสร้างเป็นประโยคหรือบทความตามจินตนาการและ 6) การประเมินผลการเรียนรู้ โดยกระบวนการดังกล่าวมุ่งเน้นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมการ

เรียนรู้อย่างมีความหมาย ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา และสร้างความคงทนในการเรียนรู้ผ่านการบูรณาการความรู้และทักษะอย่างเป็นระบบ

บทสรุป

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากภาพ เชื่อมโยงคำศัพท์กับความหมาย และนำความรู้ไปใช้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับประถมศึกษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา สามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นเครื่องมือทางการเรียนที่มุ่งเน้น ในการใช้รูปภาพในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นก่อนการจัดการเรียนรู้ครูจะต้องคัดเลือกรูปภาพให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เกี่ยวกับบทเรียนก่อนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาหน่วยการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมของ นักเรียนในแต่ละขั้นตอนให้มีความชัดเจน

2. ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ชุมชน ภูมิปัญญา วัฒนธรรมและประเพณี ของท้องถิ่นตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายต่อนักเรียนและทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ท้องถิ่นของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูผู้สอนและสถานศึกษา ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไปศึกษาในบริบทเชิงพื้นที่หรือหลักสูตรท้องถิ่นอื่นๆ ของจังหวัดน่านที่มีความจำเพาะทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เพื่อทดสอบความคงทนและประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนในการพัฒนาทักษะภาษาไทยร่วมกับการตระหนักรู้ในคุณค่าของท้องถิ่น

2. ครูผู้สอนและสถานศึกษา ควรมีการนำกระบวนการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่นๆ เช่น ระดับปฐมวัยหรือระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยมีการปรับระดับความยากง่ายของคลังคำศัพท์และมิติความซับซ้อนของรูปภาพให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสติปัญญาและความสนใจของผู้เรียนตามช่วงวัย

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร จันทะกล. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- พิมลพร พงษ์ประเสริฐ. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- วิภาสินี คำแก้ว. (2565). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- สง่า วงศ์ไชย. (2562). Picture Word Inductive Model: รูปแบบการ สอนอ่านและเขียนส สำหรับเด็กไทย (Picture Word Inductive Model: Literacy Model for Thai Children). *Veridian E-Journal, Silpakorn University, 12(2): 1113-1130*.
- สุพัตรา ศรีธรรมมา. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร. (2557). *กลวิธีการสอนภาษาไทยให้สนุก*. กรุงเทพฯ: อิงค์ออนเปเปอร์.
- Calhoun, E. F. (1999). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Virginia: ASCD.
- UNESCO Institute for Statistics & World Bank. (2019). *Being unable to read and understand a simple text by age 10*.
<https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2022/06/23/70-of-10-year-olds-now-in-learning-poverty-unable-to-read-and-understand-a-simple-text?fbclid=IwY2xjawSy7->

JleHRuA2FlbQlxMABicmlkETFGcGxwdXlzckxhZk1hb2JWc3J0YwZhchBfaWQPNT
E0NzcxNTY5Mjl4MDYxAAEe8UJxWO9U8ah6TsPlYOC7C96Caf-
sBrTx65Fp2kfiEMB6ZLsyYTjSA_DjCXk_aem_E8U7cFG74leCINHt3vJN4w

